

РЕШЕНИЕ

№ 5861

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 21.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **7463** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община (НИПОЗССО). Образувано е по жалба на Д. Р. Г. от [населено място], чрез адв. Г., срещу отказ за издаване на разрешение за премахване на дървесна растителност, обективиран в писмо № РСТ22-ГР94-3169 от 14.07.2023г. на кмета на район „Студентски“, СО.

Жалбоподателят посочва, че е собственик на ПИ с идентификатори 68134.1602.1822 и 1823, които са част от УПИ I – за парк „Въртопа“, физкултурен и бански комплекс. Същият е подал заявление на 05.08.2022г. до кмета на район „Студентски“ за издаване на разрешение за премахване на храстовидна растителност. С процесното писмо се отказва даване на такова разрешение с аргумента, че в имотите има естествена растителност в добро състояние и липса на признаци за замърсяване и засметяване. Според жалбоподателя това не е законово основание за отказ, още повече че не е посочена конкретната растителност и дървесни видове, които са картотекирани в имотите на жалбоподателя. Неотносими са посочените в отказа чл.22 и 23 от НИПОЗССО, които касаят допускане на изработване на ПУП или издаване на виза за проектиране, какъвто не е настоящият случай. Същевременно отказът засяга правото на жалбоподателя на собственост, на достъп до имотите, на ограждане и опазване от посегателства. Оспореният отказ е немотивиран, поради което се иска от съда неговата отмяна. Претендират се разноски. В становище от 21.08.2023г. поддържа жалбата, като добавя, че в експертната оценка за картотекиране на дървесни видове не

е посочена друга растителност, освен дървесна, а жалбоподателят е поискал премахване и на храсти. В съз претендира разности по списък. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът - кмета на район „Студентски“, СО, редовно уведомен, в придружително писмо от 03.08.2023г. оспорва жалбата. Твърди, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган съгласно чл. 49, ал.2 от НИПОЗССО въз основа на извършена проверка на място съгласно чл.44 от Наредбата, обследване съгласно констативен протокол от 31.05.2023г., геодезическо заснемане и експертна оценка на картотекираната растителност в имотите на жалбоподателя. Поради това същата не подлежи на премахване. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя. В становище от 13.09.2023г. посочва, че е налице висящо производство по включване на УПИ I за парк в зелената система на СО.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 – ви състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на празно дворно място с площ от 1400 кв.м., съставляващо имот с пл. № 1822, нанесен в КК като ПИ с идентификатор 68134.1602.1822, с номер по предходен план 1822, кв.3, УПИ I съгласно нотариален акт №8, том I, рег. № 1662, дело №7 от 28.01.2015г., и на празно дворно място с площ от 1400 кв.м., съставляващо имот с пл. № 1823, нанесен в КК като ПИ с идентификатор 68134.1602.1823, с номер по предходен план 1823, кв.3, УПИ I съгласно нотариален акт №179, том I, рег. № 25187, дело №153 от 18.12.2014г. видно от скици – извадки от КККР, имотите попадат в урбанизирана територия с начин на трайно ползване: за друг вид застрояване.

Със заявление рег. № РСТ22-ГР94-3169 от 05.08.2022г. жалбоподателят е поискал от кмета на район „Студентски“ да му издаде разрешение за отсичане на саморасла, самонастанила се, издънкова дървесна растителност и извършване на резитба на клоновете. С писмо от 14.10.2022г. ответникът го е уведомил, че е възложил геодезическо заснемане и изготвяне на експертна оценка с цел включване на територията в зелената система на [населено място]. Поради това преписката е спряна. С писмо от 10.11.2022г. ответникът е поискал от главния архитект на С. да включи растителността в имотите на жалбоподателя в Зелената система на С.. Приложил е геодезическо заснемане и експертна оценка на дървесната растителност на територията на УПИ I.

С влязло в сила определение № 3737 от 02.05.2023г. на АССГ по адм. дело № 9726 от 2022г. писмо от 14.10.2022г. на кмета на район „Студентски“ е отменено и преписката му е върната за произнасяне. В тази връзка на 31.05.2023г. е извършена проверка от служители на районната администрация на съществуващата растителност в имотите на жалбоподателя, за което е съставен констативен протокол. В него е посочено, че наличната естествена растителност е представена от дървесни и тревисти видове. Дървесната растителност е в добро състояние с образуван на места подлес и няма признаци за замърсяване и засметяване. На 03.07.2023г. е получено писмо от главния архитект на СО, към което е приложена заверена експертна оценка на съществуваща растителност за картотекиране съгласно чл. 19, ал.4 от ЗУЗСО и чл. 22 и 23 от НИОПЗС в имотите на жалбоподателя и в други имоти, попадащи в УПИ I. В оценката липсва конкретизация на местоположението на дърветата по имоти, като с

писмо на ответника от 18.08.2023г. е изпратена такава с маркиране на дърветата, попадащи в имотите на жалбоподателя, и посочени в геодезическа снимка, приложена към писмото. На последната страница от оценката е дадено становище по чл.22, ал.3 от посочената наредба да не се засяга растителност. На това основание на 14.07.2023г. е издаден процесният отказ, жалбата срещу който е подадена на 27.07.2023г.

При тази фактическа обстановка съдът достигна до следните прави изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок срещу подлежащ на оспорване административен акт от лице с правен интерес, засегнато неблагоприятно от процесния отказ. Разгледана по същество жалбата е основателна, по изложените по – долу съображения.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че искането е подадено от собственик и е отправено до компетентен орган по чл. 49 ал. 1 от НИПОЗССО. Съгласно тази разпоредба заявление (молба) за издаване на разрешение за кастрене, премахване и преместване по раздел III се подава до кмета на района, на чиято територия се намира растителността. Кметът на района разглежда подадените заявления и издава разрешение или отказ, когато това е от неговата компетентност по тази наредба. В останалите случаи той изпраща преписката в Дирекция "Зелена система" или на органите на Министерството на околната среда и водите и/или на Националния институт за недвижимо културно наследство, придружена с експертно становище. Към заявлението е приложено копие от документ за собственост, но не е приложен одобрен инвестиционен проект, т.е. не се касае за инвестиционна инициатива. В наредбата не е посочено изрично в кои случаи издаването на разрешение или отказ е от компетентността на кмета на района, което означава, че същата е в зависимост от налична заповед за делегиране на правомощия от страна кмета на СО съгласно чл. 45, ал.1 от НИПОЗССО. Въпреки указанията на съда, ответникът не е представил такава заповед, като в писмо от 21.08.2023г. изрично е посочил, че компетентността му произтича от чл. 49, ал.2 от Наредбата. Съдът намира това твърдение за неправилно. В чл. 45, ал. 1 от Наредбата (в действащата редакция към датата на издаване на административния акт) е регламентирано, че писмено разрешение за преместване, премахване или кастрене на дървесна и храстова растителност се издава от Кмета на СО или оправомощено от него длъжностно лице, въз основа на експертно становище. За да е в компетентността на кмета на района да издаде разрешение или отказ за кастрене, премахване и преместване, той следва да е оправомощен от кмета на СО в изпълнение на чл. 45, ал. 1. Тъй като такова оправомощаване няма, той е следвало да изпрати заявлението и експертизата на Дирекция "Зелена система", изпълнявайки задължението си по чл. 49, ал. 2, предл. второ. В този смисъл ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 1159 ОТ 02.02.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 1075/2015 Г., I ОТД. НА ВАС. Като не го е сторил, а се произнесъл по заявлението, кметът на район „Студентски“ е излязъл извън обхвата на правомощията си и е постановил нищожен административен акт. Горното е основание отказът за издаване на разрешение за премахване на дървесна растителност, обективизиран в писмо № РСТ22-ГР94-3169 от 14.07.2023г. на кмета на район „Студентски“, СО да бъде обявен за нищожен като издаден при липса на компетентност.

За пълнота съдът излага доводи и за незаконосъобразност на административния акт.

Съгласно чл. 44 от НИПОЗССО на територията на СО се забранява отсичане или изкореняване на дълготрайни дървета и храсти, независимо от собствеността им. По изключение растителността се премахва в следните случаи:

1. при наличие на изсъхнали и болни дървета, издънкова и самонастанена растителност, особено в основи на сгради и съоръжения, както и дървета, застрашаващи сигурността на гражданите, безопасността на движението, сградите, съоръженията и инженерната инфраструктура;
2. при реконструкция на съществуващата растителност и озеленени площи, при провеждане на санитарни сечи по утвърдени проекти;
3. при строителството на сгради, съоръжения, пътища и обекти на инженерната инфраструктура при доказана невъзможност за запазването им, след одобряване на инвестиционния проект;
4. при премахване на последици от природни бедствия, производствени аварии, в т.ч. аварийни ремонти на подземни комуникации и инженерни съоръжения.

Кастрене на дълготрайни дървета и храсти, независимо от собствеността им се допуска при доказана необходимост, след експертно становище. В случая административният орган е сезиран с искане за отсичане на саморасла, самонастанила се, издънкова дървесна растителност и извършване на резитба на клони, т.е. с искане по чл. 44, ал.2, т.1 и ал.3 от Наредбата. Съгласно §2 от ДР на НИПОЗССО експертното становище за състоянието на растителността се изготвя от специалист - от ландшафтен архитект или лесоинженер и съдържа:

1. Данни за местоположението и собствеността;
2. Данни за декоративния вид и състояние - възраст, диаметър на ствола на височина 1 м от почвата, диаметър на короната, ориентировъчна височина, жизнеността на декоративния вид, преценка за здравословното състояние на стъблото, клоните, листната маса, симптоми на заболяване, наличие на вредители, влияние на екологичните условия на околната среда;
3. Заключение с конкретни предложения - да се запази и се проведат мероприятия за подобряване на неговото състояние, да се премести, да се премахне или да се замени с друг екземпляр.

В приложената по делото експертна оценка липсва информация за местоположението на конкретната дървесна растителност в имотите на жалбоподателя. Същата е маркирана от ответника, но дърветата не са обозначени със съответните номера, с които са посочени в геодезическата снимка по делото. Липсва и заключение кои дървета следва да се запазят, преместят или премахнат. Поради това съдът е възпрепятстван да упражни контрол за законосъобразност върху процесния отказ, доколкото не е ясно кои точно дървета на какви мероприятия подлежат. Не е ясно и как следва да се процедира с издънковата и самонастанена растителност, която не е дървесна, както и с дървесната такава, която не попада в експертната оценка, ако има такава.

На следващо място одобрената експертна оценка от главния архитект на СО е на основание чл. 19, ал.4 от ЗУЗСО, т.е. има отношение към изготвянето на проект за подробен устройствен план, какъвто в случая няма данни да се прави. Не е налице искане от страна на жалбоподателя по чл.22 от НИПОЗССО за допускане изработване или изменение на ПУП за неговите имоти. В този смисъл дадената препоръка да не се засяга растителност е относима към друг вид процедура, несвързана с процесния казус. Същото се отнася и до чл. 23 от Наредбата, доколкото жалбоподателят не е

подавал молба за издаване на виза за проектиране. Поради това извършената заверка на геодезическото заснемане и на експертната оценка с даденото в нея предписание са ирелевантни за спора. Същите не могат да послужат като фактическо основание за издаване на процесния отказ, който се явява немотивиран и необоснован.

С оглед констатираното основание за нищожност на процесния отказ, след обявяването ѝ съдът следва да изпрати преписката на кмета на СО за произнасяне по заявление рег. № РСТ22-ГР94-3169 от 05.08.2022г. на жалбоподателя при спазване на процедурата по РАЗДЕЛ III от НИПОЗССО и указанията, посочени в мотивите на решението.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноси за внесената държавна такса от 10лв. и изплатеното по банков път съгласно преводно нареждане на л.26 адвокатско възнаграждение в размер на 600лв. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, тъй като същото е под минимума, посочен в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 143, ал.1 от АПК Административен съд-София град, II отделение, 41-ви състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на отказ за издаване на разрешение за премахване на дървесна растителност, обективиран в писмо № РСТ22-ГР94-3169 от 14.07.2023г. на кмета на район „Студентски“, СО.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за произнасяне по заявление рег. № РСТ22-ГР94-3169 от 05.08.2022г. на Д. Р. Г. в 14-дневен срок при спазване на посочените по-горе указания.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на Д. Р. Г. сумата в размер на 610 лева разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: